

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. Inșertiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manșcriptele, inșeratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Odă la mormântul lui Heimerle.

<p>1.</p> <p>O tu lieber Heimerle,
Bist schon him faimosule!
Nice când n'ași fi cređut
Că te-i face nevăđut!</p>	<p>Și Szapári și căți totți,
Asiați fanarioți!
Mai deschideți viul glas,
Spune celor ce au remas,
Cine ar fi demn se-ți urmeze,
Și in locu-ți se se așeze?!</p>
<p>2.</p> <p>Duhul teu, ca un fuior
Dinaintea tuturor
Dusus'a spre putređire,
Ađi nu mai e nicăire.</p>	<p>6.</p> <p>Óre n'ar fi bun Roman
Pandurul de fóispan,
Ori Szaboul mare, gros,
Dela Nicula din jos?</p>
<p>3.</p> <p>Tipul tđu, ca de zăpadă,
Vocea-ți dulce blândă-n suadă,
Tóte, tóte au dispărut,
Rđu 'mi pare ce am pierdut!</p>	<p>7.</p> <p>Spune-ne oh Heimerle,
Vai, deschide-ți falcile
Și ne dă invěțătură
Cu cucernica ta gură!</p>
<p>4.</p> <p>Baremi de n'ai fugi tare,
Se te ajungă Tisza-n cale</p>	

8.

Nu ne uita puinle,
Heimerle, drăguțule,
Ci ne ține pre veciă
In próspecta-ți memoriă!

9.

Trimite-ne din nălțime
Mângăere — o mulțime
De monete rotungióre
Lucitóre, gálfióre!

10.

De-i vedea, oh divule
Prea potinte Heimerle
Că dracul vrea se ne ié,
Tu strigă cât vei puté:

11.

„Aprinde-ți legi, paligrafi,
„Codice penale grafi,

„Și baroni și deputați
„Și la fum ve acățați!“

12.

Noi atunci te-om auđi
Și la lucru vom porni
Vom face fum mare, gros
Și om scăpá d'un drac milos.

13.

Întregului corp oltean
Prescriei pucin hirean
Și rachiă și tabac
Ca se nu-l ia acel drac!

14.

Fii fericite Heimerle,
Nu ne uitá scumpule,
Ci pentru noi neincetat,
Rógă pre cel cornurat!

Representantele nyemnyșilor.

Dr. Czifranymorusági.

Sus Marcule !

Mitra coruptă și poporul.

Dina, dina, dina da
dina, dina, da !

Noi credem în Dumnezeu
Că suntem poporul seu ;
Așa ne-nvătă cei cu mitră
Să ne ferim de ispită.

Însă chiar din contra ei
Cred că suntem oi și boi
Se ne alunge dinapoi,
În periclu și nevoi.

Se sciti voi aceia unși
Cari jucati ca nisce urși ;
Voi urșii lui Dumnezeu
Drept-că unși cu petroleu.

Nu cu mir de cel sântit
După cum e hotărit
De al legii-ncepător
Care a fost mântuitor.

Că conferința din Sibiu
A fost Dumneșul viu
Al tuturor românilor
Nu și-al renegaților!

Se ve fie și rușine
Când mâncați a noastră pâne

Și ca capi mai mari ai noștri
V'aretați că sunteți proști,

Când veți chiar a ne vinde
Pentru un bliduț de linte,

Căci când vedem chiar și noi,
Credem că-i lumea d'apoi,

Când păstorii-ș lasă turma
Ș'alergă la cei cu punga

Ca se prindă deci de mii
Pentru turmele pustii.

Dumneșeule cel sânt
Dă un tunet pe pământ,

Și trăsnește mitrele
Se-și schimbe părerile.

Căci decă nu le vor schimba,
Mai târziu ne om mânia

Și din mitrele amëndouă
Vom face una chiar nouă.

Dómne împérate sante
Aduți și de noi aminte

Nu ne lăsa în ispite
Mitrele celor corupte.

Ași vrea se sciu apriat
Un mitraș că ce-a lucrat,

Când p'catul l'a lăsat
Și s'a culcat doi în pat.

Din acésta ce a fost
S'a arêtat că e prost,

Căci din doi s'au sculat trei
Precum și poporul șci!

Frunză verde de negară
A trăsнит o veste-n țeră

Că mitrașul se însoră,
Ca se facă spor în țeră,

Și-l cunună Bileam
După moda din Islam,

Cu o copilă drăcêscă
Cu cocónă unгурêscă.

Dat sub munții apuseni în ziua necazului 1881.

P.

O nouă societate de asigurare.

Un consorțiu de mari capitaliști s'a constituit în Bucuresci pentru înființarea unei societăți de asigurarea vieții, pe acțiuni și cu ne mai pomenit favoritóre „avantage“ pentru asigurați,

sub firma: „Dâmbovița“. Spre orientarea publicului estragem următoarele dispozițiuni din statutele acestei societăți:

§ 3. Asigurările de capitale la societatea „Dâmbovița“ sânt nedisputavere, va se dică: În casul de bancrotare a societății, asiguranții și acționarii i-și perd numai păralele lor, nu sânt însă și oblegați a disputa cu membrii consiliului de administrațiune asupra modalităților despre conservarea tan-tiernelor.

§ 7. Societatea Dâmbovița primesce:

- a) Asigurări în casuri de duel: Când se omără cineva în duel, la cererea lui, societatea îi plătesce întreg capitalul asigurat.
- b) Asigurări în casuri de sinucidere: Cine pôte documenta, că s'a sinucis fără precugetare, reprimisce premiile nesolvite, însă fără camete.
- c) Asigurări mixte: Societatea Dâmbovița primesce banul sêracului și leul bogatului, fără deosebire de rang și religiune.
- d) Asigurări în casuri de resbel: În resbel, cine se înpușcă pe uscat sau pe apă, cine se innecă, se junghie sau se străpunge, are dreptul de pomenire în raportul general, ce în sensul §-lui 8 se face în fiăcare an la adunarea generală a acționarilor.
- e) Asigurări în casuri de bóle epidemice: Decă cineva se atacă de arsifa sórelui, coleră, ciumă etc. și móre móрте grabnică, societatea îi asigură specele pentru cură.

§ 11. Societatea de asigurare Dâmbovița dă membrilor sei drepturi nealienabile, și nime, care n'a întrat, nu pôte eși din societate.

Urzică Scandalografescu.

Crâsnicul biserecei dela Pórta Turnului, cetind în circulara, prin care s'a conchemat congresul național bisericesc gr. or. pe ziua de 1 Oct. bre 1881 st. v. la Sibiiu, cuvintele: „Miron, din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop și metropolit al biserecei gr. or. din Transilvania și Ungaria“ a ȃis: Nu se pôte! Dumnezeu îndurându-se nu bate, și noi cu arhiepiscopul și metropolitul Miron sântem bătutuți de Dumnezeu!

Mare adevér a exprimat crâsnicul biserecei dela Pórta Turnului! Și eu am fost de credința, că Dumnezeu necum se se fiă îndurat a face pe Miron arhiepiscop și metropolit, dér nici nu pôte se fi avut cunoscința despre suirea acestui rac sinodal pe scaunul metropoliei gr. or. din Transilvania și Ungaria.

Asemenea convingeri au și toți sântii părinți congresuali, dér n'am auȃit pe nici unul fluierând, când Excelenția Sa

metropolitul Miron și-a rostit cuvântarea sa de deschidere a congresului nostru național bisericesc!

Lasă, că mai curând storci din un țințar o oca de unură, decât din cuvântarea de deschidere a metropolitului Miron o ideă salutară, sau o singură faptă pozitivă pe liberul câmp al frumoasei noastre constituțiuni bisericesci, în fața căreia se aștepta cineva bucurie; din contra, în întreg cuvântul de deschidere, dela început până la sfârșit, e cea mai impertinentă minciună sinodală, ce, dela Christos până la 1. Octombrie 1881 st. v. s'a legat d'un cap bisericesc, de nasul sântilor părinți!

Ignatieff trece aji de cel mai mare mincinos al lumii. Ca atare se și caracterizează în public de tóte diarele.

Metropolitul Miron, decând s'a urcat pe scaunul metropoliei gr. or. din Transilvania și Ungaria, în tóte cuvântările sale de deschidere a congreselor și sinódelor n'a vorbit nici o dată adevărul, și nici unul din sântii părinți, nu i-a dis: „Mincinosule“!

Ca se observ, ce impresiune face cuvântarea de deschidere a metropolitului Miron asupra sântilor părinți congresuali, m'am uitat cu încordată atențiune la ei. Toți își lingeau buzele, când și-a finit metropolitul Miron cuvântul de deschidere. Eu cugetam că ei toți i-și ascuțesc buzele, ca se fluieră, dér ei, în presimțirea aromelor culinare dela masa metropolitană, ce a urmat la finea cuvântului de deschidere, i-și scâldau apetitul în apa, ce le lasa gura după binele bisericeii gr. or.

N'am timp, dér nici spațiu, ca se dovedesc cu d'amăruntul, că metropolitul Miron, de câte-ori ș'a deschis gura în congrese și sinóde, a mințit, și amețit constituțiunea noastră bisericescă cu: Făgădaș bun, bucuria prostului! La această operă, mi-ar trebui un deceniu, și a-și trebui se scriu de ce chiriadromione! De aceea, pentru astă dată, me mărginesc la un singur pasagiu

al cuvântării metropolitane, cu care s'a deschis congresul din est an.

Miron a zis: „Am firma speranță, că congresul național-bisericesc, care se întrunesc astăzi pentru a continua regulările începute în congresele din trecut, va fi condus de adevăratul spirit al biserecei, care pentru salvarea intereselor noastre comune, și în special a instituțiilor bisericesci basate în statutul nostru organic, se facă, **ca se dispără unele aparițiuni regretabile, cari ici colea începură a se manifesta în timpii din urmă, într'o direcțiune, ce nu ne pôte duce la alta, decât la călcarea nimbului bisericeii și la sgudnirea simțului religios al poporului nostru, care trebuie să-l cultivăm cu tot adinsul.**“

Mai obscur ca acest pasagiu al cuvântării, cu care s'a deschis congresul național-bisericesc gr. or., singură acca lumină mai e, care se împrăștie acum aprópe șapte ani, de pe scaunul metropoliei gr. or. din Transilvania și Ungaria!

Ca se pótă cineva înțelege acest pasagiu, se recere mai multă lumină, decâtă s'a consumat prin chiemareă Duchului sânt, la tóte șobórele și sinódele bisericeii gr. or., dela începutul acestei bisericeii până ađi, ba mai multă decâtă dispune Duchul sânt însuși.

Décă unul din cei 90 sânti părinți ai acestui congres, imi va documenta, c'a înțeles acel pasagiu, accla-i mai mult decât un sânt părinte, ala-i: Strigoiu!

Mai mult! Décă metropolitul Miron însuși imi dovedesce, c'a înțeles acel pasagiu, atunci eu cred neștrămutat: Că nici o Măierită din Sibiu nu falsifică laptele!

Sânt destui calici între cei 90 sânti părinți congresuali,

dér când eu a-și fi un sânt părinte congresual, la finea cuvântării de deschidere a metropolitului Miron, m'a-și fi ridicat în picioarele dinnapoi ș'a-și fi dis :

Excelență ! Nu umbla cu toca-n jurul bisericii ! Nu îmbăta 90 sânti părinți congresuali, luminați de Duchul sânt, abia d'un pătrar de oră ! Afară cu mâța din sac, că de nu, îți radem barba și te trimitem la mănăstirea dela Reitsul ! Care sânt acele regretabile aparițiuni, cari duc la călcarea nimbului bisericesc și la sguđuirea simțului religios al poporului nostru ? Numără-le după nume, decă pretinđi dela congres salvarea bisericii !

Fața de atari cuvinte bărbătesci și unice demne de conceptul sânt părinte congresual, metropolitul Miron, jalus de barba sa amenințată de canonica putere a briciului, ar fi fost necesitat a ridica cortina cronicilor scandalose și a începe : Mărit congres ! Decă cu atâta stăruință pretindeți fapte positive, iată-le :

1. Metropolitul dumniavostră nu cercetază biserica, ci pănăcând alți creștini înalță Dumineca și Sărbătórea rugăciunile lor cătră ceriuri, el preferă a înalța fum de havana.

2. Metropolitul dumneavostră face simoniă cu cele sante : Produce circulare electorali și vinde cele mai scumpe drepturi naționali.

3. De un timp óre-care, au început a se ivi în jurul scaunului metropoliei nóstre metropoliți mai mici, de proveniență incertă, a căror existință, nu numai că e anticanonică, dér nici în statutul nostru organic prevăduță. Aceste abscese anorganice, ađi mâne, pot aduce grave conturbări în dreptul de succesiune la scaunul metropolitan.

4. În reședința metropolitană adeseori se incurcă muieri, cari nu sânt călugărițe, dér nici mir nesite, ci cu totul alte

Îte. Și când s'ar areta acestea numai nóptea, ar cugeta omul că sânt strigoie, dér ele apar negenate și ziua.

5. Scaunul metropoliei nóstre e vechiu și putred. Pe el și în umbra lui se nasc nepoțelele metropolitane ca ciupercile, și nime nu le culege, decât nu-i pui la dispozițiune și slânina unei parochii sau a unui protopopiat.

6. În biblioteca marelui Andreiu încredințată grijei sucesorului seu actual s'au înmulțit șórecii, ca odinióră în Flandria. În reședința metropolitană nu-i măța, și decând metropolitul nu mai ține masă deschisă, nu mai sânt nici cotoci. Iar șórecii aflând din hárțile marelui Andreiu, că acesta a creat fonduri grase, au dat după fonduri, și norocul, că pe fondul rudelfian l'a fost mâncat măța, pentru-că altcum tot îl mâncau șórecii.

7. La consistoriul archidieceșan, în lipsa normelor de competență, asesorii consistoriali caramboléză unul de altul, ca cureile, cari au mâncat prune scóse din căldarea de rachiu. Până consistoriul archidieceșan și-ar sparge capul, déc'ar avea, cu deciderea cauzelor bisericesci, scolari și fundaționali, archiepiscopul, sparge petrii, mută déluri și taie șanțuri în gradină, ear cauzele cele mai vitali decise în absența archiepiscopului, astéptă apoi, ca sub Carol al V., nouë luni după subscriere, sau nu se mai subscriu de loc și-și perd absolut urma.

8. Candidații de preoți în archidieceșă, venind la sântire, jac uitați prin strada Măcelarilor, până-și mănâncă, ca ursul, și unghiile, ș'apoi se trimit acasă cu recepere postală. Din contra adeseori indiviși, căroră nu le-a visat se se facă preoți, fără vină se trag în capela archiepiscopescă și se tund de hipodiaconi, in partibus infidelium. Tot așa s'a creat o nouă specialitate hierarchică în așa numiții: „Diaconi archiepiscopesci“, sau mai corect dis: „Catâri hierarchici“. Acestia trăgênd, după

rînduiala lui Melchisedec în legău, conturbă numai liniştea publică a singhilei, în archidieceasă, şi, la parastase, prind musce de pe colivă.

9. În grădinile archidieceşane, Măierişele cresc, ca varza, înlături, etc. etc.

Mărit Congres! Acestea sunt regretabilele apariţiuni, cari duc la călcarea nimbului bisericesc, şi la sguduirea simţului religios al poporului nostru, şi decă poftiţi, şesă săptămâni, cât e prescrisă durata congresului nostru, neîntrerupt ve numer d'acestea, dér eu cred, că cele numărate vor fi de ajuns d'a ne ocupa în sesiunea presentă a congresului.

În faţa acestor descoperiri aşi fi curios a afla, ce propuneri salutare ar face neobositul regulator al afacerilor năstre bisericesci, deputatul Cosma?

Din contra sciu a priori că deputatul Cosma, acest vestit Dr. în horticultura buruienelor, şi decan al legumilor archidieceşane, ar contrađice la punctul 9. afirmând, că el încă prăsesce verze în grădina archidieceşană, dér ale lui cultivate fiind după principiile lui H. Jäger, nu cresc înlături, ci oblu in sus, ca cucuta.

Hobbes afirmă: Doi sêlbateci întălnindu-se de prima dată s'ar bate; ar trece unul prelângă celalalt, đice Rousseau; iar Puffendorf susţine, că s'ar asocia.

Părerea lui Puffendorf e cea mai naturală, pentru-că sciut e că-n întregă zoologia domnesce maxima: „Similis simili gaudet.“ Afară de acésta nu se pôte presupune, ca omul primitiv se fiă mai sêlbatec decât fiarêle. Şi tot e așa.

Cine a fost cele dintăiu opt đile ale vechiului Octobree în congresul naţional bisericesc gr. or. din Sibiiu, acela s'a convins, că părerea lui Hobbes e cea adevărată. Intălnindu-se

90. de inși de prima dată în congresul național bisericesc gr. or., 8 zile s'au bătut neîntrerupt, și care de care a năzuit a da pe celalalt afară. Și acești 90 de fii ai naturii, toți erau luminați de sântul Duch, pentru-că altcum, deu i-și spârgeau și capetele.

Opt zile a durat verificarea celor 90 de sânti părinți congresuali, și calculând ziua cu 5 fl. diete, sânta maica noastră biserică a asndat 3600 fluturi austriaci pentru 8 zile furate lui Dumnezeu cu scirea și conlucrarea sântului Duch. Acastă operațiune, abstragând dela normele legii criminali, se numesc: Constituțiunea biserecei gr. or. din Transilvania și Ungaria!

Cine, în 8 zile de resboiu verificător, nu s'a convins că metropolitul Miron, când a afirmat în cuvântul seu de deschidere: „A trecut un deceniu, decând biserică noastră ortodoxă română din Ungaria și Transilvania, adusă la viață nouă prin restaurarea metropoliei noastre naționale, a început a se organiza pe basa sinodalității, dându-se și elementului mirean încurgere în regularea și conducerea afacerilor bisericesei administrative, scolare și fundamentale, cari înaintea de aceea erau rezervate potestății ierarhice“, a mințit, acela nu merită se afle vr'o dată adevărul. Acele 8 zile au dovedit până la evidentă, că aproape tot ce e mi én în congres, a intrat în acest sanctuar sinodal prin potestatea ierarhică. Rari sânt acele cercuri electorali, în cari, actele electorali și opiniunea publică a laicilor alegători n'a fost falsificate prin potestatea ierarhică.

Care mirén, în fața barbei ierarhice nu profesază principiul: „Neteșce mânta, decă vrei se-ți ridice kódă“, acela și când plouă, se pôte pune-n cap, că până-i poreu cu kódă el nu întră-n sinod nici în congres. De aceea în toate sinódele și

congresele noastre numai la aparință sînt doue terțialități mireni. Cei mai mulți mireni sînt crășnici, în a căror spinare încarcă hierarchia, ca și ci banii dela tărle, merindea.

Între acci crășnici, mai bătător la ochi mi-a cădut legumariul archidieceșan Comșa, care mai mult ca tôte celelalte fructe reprezentative, a răsărit în congres pe vir'ul melegariului ierarchiei noastre. Acest zarzavagiu din țera lui: „la lapte jupănésó“ s'a simțit chierat a apêra în congres libertatea electorală, combătênd alegerea lui A. Mocioni, despre care tótă lumea știe că singur prin propria demnitate și poziția sa socială și-a cástigat mandatul de ablegat congresual.

Las că cu logica argumentelor lui Comșa mai lesne poți înnăcri crastaveți decât se convingi pe cineva, eu me mir cum a cădut chiar pe doctorul buruienilor archidieceșane, Comșa, rolul d'a apêra în congres libertatea electorală?! Mai sunt destui alți obraznici, pe cari, o încredere de proveniență incerta i-a virit în congres, ca și pe ocșul legumar archidieceșan. Acolo-i Brote, Bechniț, Maier și alți catilinari ai ierarchiei noastre, pe a căror popularitate, în cercurile ce representă în congres, cel mai raios ovreiu nu dă o pițulă!

Décă deputatul Comșa îmi va dovedî, că în cercul Giuagiului, ce-l representă în congres, trei mireni i-a votat încrederea neamăgiți de potestatea ierarchică, liberi, și în deplină convingere despre capacitatea sa reprezentativă, atunci eu me obleg, că din virful turnului Sașilor din Sibiu, me arunc cu capul la vale.

Te asigur domnule deputat Comșa, că décă voiesce potestatea ierarchică, atunci țiganul Hipp! dela pórta Turnului, care strigă pe strade: „Na-i trócă de clomănit jupănésó“ întră la anul cu mandatul domnieitale din cercul Giuagiului în congres, și e tot așa de fudul, ca și d' mnia ta!

În întreagă Europa afara de Blaj și țările învecinate, mișcările antisemitice sînt la ordinea zilei. Tîntă lumea lucră la scăparea din jobăgia comercială a iudaismului. Singur în Blaj nu se simte cea mai mică mișcare, și totuși, dela metropolit până la cel din urmă moralist în herbis, totul se exploatează în contul cîștigului filor vechiului testament.

Acum douăzeci de ani nu erau jidani în Blaj. P'atunci v'run celibe pôte, sau v'run preot din provincă venit la Blaj, ar fi fost prin exteriorul seu în stare, a seduce pe cineva d'a-i eși cu o piele de oîie innainte și d'a i-o oferi spre cumpărare. Ađi din contra, întreagă turma semiloyoliștilor din piscul Târnavelor se mulge de cei-ce odinioră au trecut desculți preste Marea Rosie, fără se-și ude cizmele.

Acum douăzeci de ani, cel mai nepeptenat grec din Blaj, în care a făcut fîmea pui, n'ar fi mîncat din mîna ovreilor. Ađi ovreii liferéză pînea pentru curtea metropolitană.

În Blaj, lângă modesta fabrică de țîpăi a lui Bob, s'a ridicat fâlîsa fabrică de spirt a lui Mendel.

De pe tôte moșiile și regalele fondurilor bisericesci și scolare gr. cat. ovreii arîndași trag smîntâna, iar zara spîndură de mustațele filor lui Traian.

Dela metropolitul până la grecul, care se hrănesce din sfîrmiturile țîpăilor, ce cad de pe masa studenților, tot ce există în Blaj, se îmbracă și se desbracă de jidani.

Piața Blajului, una din cele mai bogate de cerealii, este emporiul eschisiv al speculațiunilor jidovesci.

Jidanii în Blaj sînt proprietari liberi, iar românii taxați ai sîntei metropolii.

În cele mai frumoșe case locuiesc jidanii, casele românilor sînt în trei pîreți și cu ușa-n pod. etc. etc.

Décă e adevărat, că jidanii prosperéză numai în locuri

lipsite de cultură, ce s'a făcut atunci din focalarul cultural de odinioară al Blajului? Răspundeți Excelenție Domnule Metropolit! Răspundeți Reverendissimilor Domni Canonici! Răspundeți Domnilor Profesori ai tuturor științelor aflate și aflându încă!

Au dor' e chiar drept, ce afirmă inimicii Blajului: Că Blăjenii au ramas cu-n secol înapoi? Dăcă e așa, atunci înțeleg și eu, că Blăjenii abia în anul 1981 vor cunoșce pericolul, în care se află! Me tem însă, că până atunci Iczig Răiosenstein devine în Blaj, dăcă nu metropolit, dăr vicar metropolitan de sigur!

Mai în toate zilele aduc diarele vești despre conveniri de monarhi și fac diferite combinațiuni politice. Atari combinațiuni sună séu a pace séu a rebel.

După mine convenirile monarhilor n'au acea însemnătate, care li se atribuie. Eu numai de una me tem: Se nu convină după aceea poporâle!

Monarhii convin, ca se susțină pacea. Turchia se va împărți în pace! Așa se dăce. Înțeleg, fiind-că la atare împărțire, pacea se preface eo ipso în hârbe!

În curênd se va pertracta în parlamentul din Budapesta proiectul noiei proceduri criminale elucrat de Csemegyî. Noua procedură criminală se va deosebi mult de cea veche. Așa se afirmă că norma privitoare la asprimea pedepsei prin post s'a schimbat cu desevrșire. Nu se va mai prescrie spre exemplu: Pedepsă de 2 ani la închisóre, cu doue zile de post în septă-mână, ci: Pedepsă de 2 ani la închisóre și odată în septă-mână se mănânce în seminariul teologilor din Blaj.

„Sionul național al culturii“, de care a amintit Excelenția Sa Archiepiscopul și Metropolitul Dr. Miron Romanul în cuvântarea de deschidere a congresului național bisericesc gr. or. mulțămită ceriului și absolutei trândăvii a capului biserecii gr. or. din Ungaria și Transilvania, începe a putrezi în toate unghiurile arhiepiscopescii, ca și în nemijlocita apropiere a reședinței arhiepiscopescii.

Nici odată ca în acest an nu s'a umplut seminarul pedagogico-teologic din Sibiu cu atâta individi plini de totă speranța, cari în decursul studiilor pregătitoare au excelat prin o deosebită iguoranță și purtări mironescii. Timpurile fericirii ortodoxe de odinioară, în care la pregătirea pentru popiă se recerea ca și la desvoltarea fructelor aceluia cuvios cuatrupede, pe care a intrat Christos călare în Erusalim, adecă nouă luni, au revenit. Adă nu există măgar așa de mare pe care înțelepciunea măritului nostru consistoriu arhiepescan nu l'ar afla destul de matur pentru primirea la studiile pedagogico teologice în Andreian.

În urmarea acésta, devenind numărul pedagogico-teologilor mare, consistoriul nostru arhiepescan se pörtă cu idea d'a înființa clase paralele. Eu din contra sum de părere, e'ar fi mult mai consult d'a face din întreg Andreianul un institut de paralelignoranți.

Prorocii Bileam

Despre întâmplările în luna lui Novembre.

D. 1. Diplomații din Bucuresci se tem, ca nu cumva regele Humbert se calce cu cisma Italiei în Dunărea de jos, și se dea riului curgerea prin strada „Turnu Roșu“ din Viena.

L. 2. În diecesa „Drăguții“ concubinatul se ridică la rangul de a opta taină.

M. 3. Sinodul episcopesc al metropoliei gr. or. din Transilvania și Ungaria decide comunicarea concludului congre-

sual, privitor la retipărirea cărților bisericesci gr. or., cu firma : „Titze & Sinkay“ din Viena.

M. 4. În urma arondării protopopiatelor gr. or. mai multe brăne roșii i-și perd din periferiă.

J. 5. Ulița plăcintelor din Blaj, capătă numirea : „Strada Mazzes.“

V. 6. Mai mulți măgari din Bucuresci și vecinătate plăcă, fără trebă, la Europa, fiind-că s'au dedat a merge la deal încărcăți, ș'a coborî la vale goli.

S. 7. În părțile Caransebesului, o vacă fuge de Musta, ca de strechiă. Bartolomei o prinde de códă. Códă se rupe. Vaca fuge la Oravița. Popasu strigă : „Mâncaia-ți códă. decă n'a-ți pututo prinde de uger“ !

D. 8. Diplomația europénă i-și dă tótă silința d'a reduce muritórele remășițe ale semilunei la pătrariul cel din urmă.

L. 9. Damele din Brașov decid, ca le „Zupasurile“ se se întrebuinteze la înființarea unui institut superior de ferbel pentru fetețe.

M. 10. Ministrul finanțelor Ungariei „Szapáry“ acopere deficitul anului 1882 cu neajunsele anului 1881.

M. 11. În bunătațirea sorții țerenilor din Româniă și diua cea dinnapoi, se închină cu sănătate, și vor veni.

J. 12. Pester Lloyd, în conțelegere cu metropolitul Miron ne-Românul, i-și implântă sęcurea în rădęcina statutului organic al biserecii gr. or.

V. 13. Mai mulți călugări archidiecesani, copti pentru export, vedënd chestia înființării episcopiilor sufragane din Oradea Mare și Timișóra, amânată, se ling d'ocamdată pe buze.

S. 14. Primăria Bucureștilor motivând proiectul pentru canalizarea capitalei dice: „Nu este dat cucului d'a cânta tómnă!“

D. 15. Raportorul Telegrafului Roman, despre desbaterile congresuali, petiționează la primăria Sibiiului pentru un atestat de paupertate, motivându-și cererea sa cu lipsa de ori-ce spirit.

L. 16. „Ellenzék“ escrie un premiu de 100 galbini pentru cea mai bună metodă d'a produce iarna pulbere.

M. 17. Luminătorul începe a scăpăra în întunecul alianței pițigoilor cu pungașii din Caransebes. Amnariul se rupe, crémenea plesnesce, iar cu iasca-și aprinde Deseanu pipa și le suflă la toți fumul în ochi.

M. 18. BCO rupere de nori amenință contractul dela Berlin și temerea e motivată, că Dunărea de jos va eși din aluviu.

J. 19. Șórecii din biblioteca marelui Andreiu pretind d'a fi consultați în chestiunea retipăririi cărților bisericesci.

V. 20. Sinodul episcopesc al metropoliei gr. or. din Transilvania și Ungaria deliberând în chestia de arhieru, sau episcopus în herbis, metropolitul dice: „Pas“! Mețian: „Zu“! Popasu: „Hi“! Iar chibițul G. Popea strigă: Dați cărțile lui Popea, ca se învețe mai întâiu a le mesteca, ș'apoi se iasă-n public.

S. 21. Reuniunea femeilor române din Sibiiu abia în a patra lună a căsătoriei sale cu „Îngâmfatul“ nasce o fétă, care, la prima adunare generală, capetă numele de botez: „Indolența“!

D. 22. Musta Filaret alias Filaret Musta cântă: Sări

baba în grădină“ pe voc. 8, glas 7, Bartolomei îi ține un ison de trei metri.

L. 23. Partida pițigoilor vine la convingerea, că ea și în congresul bisericesc trecut s'a ras fără săpun.

M. 24. Bartolomei, vedând cheia pentru despărțirea fondurilor comune aflată, cântă : „Deschide-te punguliță.“ Popasu coregându-l îi dice : „Pune ‚pungoiu‘ drăguță!“

M. 25. Crâsnicul dela biserica cu scrôfa, care a fêtat în clopot, cetind „Pester Lloyd“ din 3 Novembre n. strigă : Vai de biserica, care se stăpânesce de zodia racului, în al cărei jug scie un singur bou trage, și care se luminează de Nica-Nor!

J. 26. Popasu încântat de rezultatele, ce a tras din alianța cu Pițigoii, vedând pe nouele bancnote de 100 fl. mulțimea de copii, strigă cu Christos : Lăsați copii se vie la mine, drăguții!“

V. 27. Consistoriul metropolitan gr. or. însărcinat de congres cu cercetarea despre cauzele prosperării concubinatlui în întrégă metropolia, și în ce mod s'ar putea stérpi, află că, întroducerea căsătoriei în rate, ca la calugari, e unicul mijloc de mântuire.

S. 28. Graful Andrassy dechiară în Pester Loyd, că unicul motiv, din care nu s'a aflat motivat a primi postul de ministru al esternelor Austro-Ungariei e : Că acel post nu i s'a oferit. —

D. 29. În prevederea, că Papa va părăsi Roma, la casa parohiei gr. cat. din Găinar, se fac reparațiuni temeinice.

L. 30. Un orfan varsă la mormântul marelui Andreiu lacrimi amară : E statutul organic al biserecei gr. or. din Transilvania și Ungaria.

Cocóna Gurădulce.

Cât! Slab congres a fost în est an! Material de gineri ca-n palmă, cât! La vederea deputaților congresuali din est an, toate speranțele de sócră mică și socru mic aveau 7 graduri R. sub nulă, cât!

Tot hod rógce vechi! Se veđi tu un deputat, după care se-ți lase gura apă, sau se ți se facă a Isaia dântuiesce, cât!

Erau câțiva deputați și tineri, dér toți eroi d'ai lui Papălapte, cât! Pare-că i-ai regrutat pe toți din tinerimea din Sibiu! Fiăcare fată le putea ceti din frunte: Lasciate ogni speranza, cât!

Vai de biete! fete. Astfel de tineri, când ți lumea mai

dragă, te lasă-n baltă! Nici cu plăcinte-n patru ite nu'i scoți din hipocondriă, cât! Le poți aduce fata pe farfuriă, și-ți mor de fôme, ca calul țiganului cu otava-n gură, cât!

Cu astfel de deputați se faci biserică? Estia se mântuie biserica din diecesa lui Bartolomeiu de concubinat? Până-i cucul! Mituluc!

Proverb ilustrat.

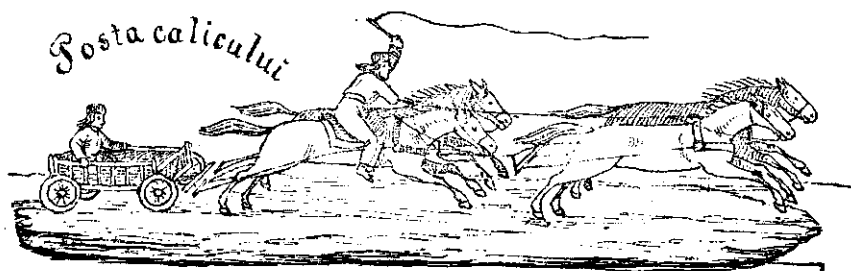

Al drăcuțului mai e boierul Costache, de însurat nu se-nsoră, dér de nas le pörtă pe tôte.

Cunoscătorul de vremuri.

Jancule, plouă afară ! Décă plouă cumva Măria ta, atunci numai afară. plouă, aici înlăuntru nu simt nimica !

Din cauza unui insemnat deficit, cu numerul viitor. Calicul va inceta. Acelor P. T. Domni, cari a trimis abonamente in contul anului viitor, li se vor retrimito pãralele. Din contra acei Domni, cari datorãzã cu abonamentul pentru trecut, sãnt rogați a ni-l trimite. Cu numeri compleți puteam servi.

Dlui L. P. Avem și noi convingerea, că Calicul se cetece cu plăcere, și sub legea englezã de odiniãrã care opra împrumutarea de cãrți sub grea pedãpsã, ar fi în stare nu numai d'a se sustinea, dër d'a face și filantropii. N'am avut intențiune de geșefturi. Garantãzã-ne Dta 69 abonenți, cari ne lipsese la acoperirea speselor curente, și noi îți garantãm Calicul.

D. N t. Noua rubricã ce proiectezi s'ar putea cu mult efect redigea, dër înzãdar în ultimul numër nu ne convine a introduce noutãti.

Dlui. Y. Se-nțelege de sine, cã încetãnd foia Dta nu-ți vei mai sparge capul cu rezolvarea problemei sciinte. Primesce d'ocamdatã mulțãmîta mea.